

ပျိုင်းပျိုင်းစနေ

၉၀-၁၀ နိယာမ နှင့်

အခြား စိတ်ခွန်အားတက်ဖွယ်ရာ စာစုများ

(1)

မတူတဲ့လူနဲ့ အတူနေရင် မတူတဲ့ဘဝကို ရမယ်

“လူဆိုတာ သွယ်ဝိုက်ပြီးပြောတဲ့စကားတွေကို နားလည်တဲ့တစ်မျိုးတည်းသော သတ္တဝါ””

မတူတဲ့လူနဲ့အတူနေရင် မတူတဲ့ဘဝကို ရမှာပဲ။

တကယ့်လက်တွေ့ဘဝမှာ ဘယ်သူနဲ့သင် ပေါင်းသင်းနေတယ် ဆိုတာက အရမ်းကို အရေးပါပါတယ်။ အဲဒီ ဘယ်သူက သင်ကြီးပြင်းရာ လမ်းတစ်လျှောက်က သင့်အောင်မြင်မှု၊ ကျန်းမူ တွေကို ဆုံးဖြတ်ပေးပါလိမ့် မယ်။

အလုပ်ကြိုးစားသူနဲ့နေရင် သင် မပျင်းတတ်တော့ဘူး။ အကောင်း မြင်တတ်သူ၊ အပြုသဘောဆောင်သူနဲ့နေရင် သင် မထိုင်းမှိုင်း၊ အားမငယ် တတ်တော့ဘူး။ အသိပညာရှိသူနဲ့နေရင် သင် အသိပညာတိုးမယ်။ မြင့် မြတ်သူနဲ့နေရင် အထွတ်အထိပ်ကို သင် ရောက်မယ်။

သိပ္ပံပညာရှင်တွေရဲ့ ဆန်းစစ်ချက်မှာ “လူဆိုတာ သွယ်ဝိုက်ပြီး ပြောတဲ့ စကားတွေကို နားလည်တဲ့ တစ်မျိုးတည်းသော သတ္တဝါဖြစ်တယ်။ အကောင်းဘက် သွယ်ဝိုက်တဲ့စကားတွေက လူတွေရဲ့ ခံစားချက်နဲ့ စိတ် အခြေအနေကို အကောင်းဘက် သက်ရောက်စေတယ်။ ကိုယ်ရည်ကိုယ် သွေးကို လှုံ့ဆော်ပေးတယ်။ လုပ်နိုင်စွမ်းကို မြှင့်တင်ပေးတယ်။ ရှေ့သို့ တက်လှမ်းစေတယ်။ ကြိုးပမ်းအားထုတ်စေတယ်”

အပျက်သဘောဆောင်သူတွေနဲ့ ဝေးနိုင်သမျှ ဝေးဝေးနေပါ။ နို့မဟုတ်ရင် သင့်စိတ်ကူးအိပ်မက်တွေ အခိုးခံရလိမ့်မယ်။ တိုးတက်ချင် စိတ်တွေ ကုန်ခမ်းလိမ့်မယ်။

အပြုသဘောဆောင်သူတွေက နေမင်းကြီးနဲ့တူတယ်။ ဘယ် နေရာရောက်ရောက် အလင်းရောင်ကို ဆောင်ပေးတယ်။ အပျက်သဘော ဆောင်သူတွေက လမ်းနဲ့တူတယ်။ လပြည့်၊ လကွယ် အလင်းပေးတာ တောင် မတူဘူး။

စိတ်သဘောထားက အရာရာကို ဆုံးဖြတ်ပေးတယ်။ ဘယ်လို စိတ်သဘောထားရှိရင် ဘယ်လိုအနာဂတ်ကို ရစေပါတယ်။ အကျင့်စရိုက် က ကံကြမ္မာကို ဆုံးဖြတ်ပေးတယ်။ ဘယ်လိုအကျင့်စရိုက်က ဘယ်လို ဘဝကို ရစေပါတယ်။

တချို့က ပြောတယ်။ လူ့ဘဝမှာ ကံကောင်းခြင်း သုံးကြိမ်ရှိသတဲ့။ ကျောင်းနေချိန်မှာ ဆရာကောင်းနဲ့တွေ့တာ ကံကောင်းခြင်းပဲ။ အလုပ်လုပ် ချိန် ဆရာသမားကောင်းနဲ့တွေ့တာ ကံကောင်းခြင်းပဲ။ အိမ်ထောင်ပြုချိန် အိမ်ထောင်ဖက်ကောင်းနဲ့တွေ့တာလည်း ကံကောင်းခြင်းပဲ။ တစ်ခါတလေသူတို့ရဲ့ အပြုတစ်ပွင့်၊ နွေးထွေးတဲ့စကားတစ်ခွန်းက သင့်ဘဝကို နေ ရောင်ခြည်နဲ့ လင်းလက်စေနိုင်တယ်။

ဘဝမှာ ကံမကောင်းခြင်းဆိုတာက သင့်ဘေးမှာ အပြုသဘော ဆောင်သူ၊ အကောင်းမြင်သူ ကင်းမဲ့လို့ဖြစ်တယ်။ ဝေးဝေးလှမ်းမြင်နိုင်သူ မရှိလို့ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် သင့်ဘဝက အမှောင်ထဲမှာ အရောင်ပျောက် နေတာဖြစ်တယ်။

စကားတစ်ခွန်းက ဒီလိုဆိုပါတယ်။ “သင် ဘယ်သူလဲ အရေး မကြီးဘူး၊ အရေးကြီးတာက သင် ဘယ်သူနဲ့ အတူတူနေနေသလဲ” ဆိုတာ ဖြစ်တယ်။

ကြက်မဝပ်လို့ ကြီးပြင်းခဲ့ရတဲ့ လင်းယုန်ဟာ သူ့ကိုယ်သူ ကြက် ပါဆိုပြီး ပျံသန်းခြင်းအတတ်ကို လက်လွှတ်ခဲ့တယ်။ အတောင်ဖြန့်ပြီး ကောင်းကင်ပြာပေါ် သူ ဘယ်လိုပျံသန်းဦးမလဲ။

သိုးကြားမှာ ကြီးပြင်းခဲ့တဲ့ မြေခွေးဟာ ကြမ်းကျပ်တဲ့စိတ် ပျောက်ပြီး သိုးကို ချစ်မိသွားခဲ့တယ်။ မြက်ခင်းပြင်မှာ သူ ဘယ်လိုဒုန်းစိုင်း ပြီး သားကောင်ရှာတော့မလဲ။

အမှန်တော့ သင်ဟာ ထူးကဲသူပါ။ ဒါပေမယ့် သင့်ဘေးက အဆိုး မြင်သူကြောင့် ရှေ့သို့ တက်လှမ်းချင်တဲ့ သင့်ခွန်အားတွေ ဆုတ်ယုတ်ကုန် တယ်။ စိတ်ဓာတ်တွေ ညံ့ဖျင်းကုန်တယ်။

စာကောင်းတွေ ဖတ်တယ်၊ အသိပညာရှိသူဆီ ချဉ်းကပ်တယ် ဆိုတာ လူ့ဘဝရဲ့

အကောင်းဆုံးကံနှစ်ခုဖြစ်တယ်။ လူ့ဘဝဆန်းကြယ်ပုံကို ဒီအရာနှစ်ခုနဲ့ သင်ယူနိုင်တယ်။
လက်ထဲဆောင်ထားနိုင်တယ်။

ဘဝရဲ့ လှပခြင်းဆိုတာ တစ်ပါးသူကို နှင်းဆီလက်ဆောင်ပေး တယ်။
ကိုယ့်လက်ထဲမှာ လည်း နှင်းဆီရနံ့တွေကျန်ခဲ့တယ်။ ဒါဟာ လူ့ဘဝ ဖြစ်တယ်။

ထက်မြက်သူနဲ့နေချင်ရင် သင် ထက်မြက်ရလိမ့်မယ်။ ထူးကဲသူ နဲ့နေချင်ရင် သင်
ထူးကဲရလိမ့်မယ်။

သူတစ်ပါးရဲ့ ကောင်းကွက်ကို အလွယ်တကူမြင်ပြီး ကိုယ့်အတွက်
ခွန်အားအဖြစ်၊ သင်ယူစရာအဖြစ် ပြောင်းလဲမယ်။ ဒီလိုဆိုရင် သင်ဟာ
ထက်မြက်သူဖြစ်ပါတယ်။ လူ့ ဘဝရဲ့ အခွင့်အရေးကို လက်ဆုပ်လက်ကိုင် ပြုပြီး
ကိုယ့်အခွင့်အရေးအဖြစ် ပြောင်းလဲမယ်။ ဒီလိုဆိုရင် သင်ဟာ ထူးကဲ သူဖြစ်ပါတယ်။

သူတစ်ပါးရဲ့ အောင်မြင်မှု ကို ကိုယ့်အောင်မြင်မှု အတိုင်း ပြင်းပြ မယ်။
သူတစ်ပါးရဲ့ အကောင်းဆုံးကို သင်ယူပြီး အကောင်းဆုံးကို လုပ်မယ်။ သူတစ်ပါးရဲ့
အသိပညာကို ဆည်းပူးပြီး အောင်မြင်တဲကိုယ် လုပ်မယ်။ မတူ တဲ့လူနဲ့အတူနေရင်
မတူတဲ့ဘဝကို ရပါတယ်။

မူရင်း - <http://www.renhe.cn/team/showtopic-74973.html>

(2)

အောင်မြင်တဲ့လမ်းဆီကိုရောက်ဖို့ လူတွေကို ဘယ်လိုစေ့ဆော်မလဲ

How To Super People On To Success

““ချီးမွမ်းခြင်းနဲ့ အသိအမှတ်ပြုခံရခြင်းက လူငယ်ဘဝတစ်ခုလုံးကို ပြောင်းလဲစေခဲ့တယ်””

အောင်မြင်တဲ့လမ်းဆီရောက်ဖို့ လူတွေကို ဘယ်လိုစေ့ဆော် မလဲ။

ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ Pete Barlow က တိရစ္ဆာန်တွေ ဖျော်ဖြေ တတ်ဖို့ လေ့ကျင့်ပေးသူဖြစ်တယ်။ သူ့ဘဝအချိန်အတော်များများ ကို ဆပ် ကပ်၊ ပဒေသာကပ္ပိတွေနဲ့ နယ်တကာလှည့်လည် ဖျော်ဖြေခဲ့တယ်။ ခွေး ကလေးတွေ ဖျော်ဖြေဖို့ သူ လေ့ကျင့်ပေးတာကို ကျွန်တော် အရမ်းနှစ်သက်တယ်။ ခွေးကလေးတွေ လေ့ကျင့်မှု တိုးတက်လာတိုင်း Pete က သူတို့လေးတွေကို ဖွဖလေးပုတ်ပြီး အသားတုံးတစ်တုံး ချီးမြှင့်တတ်တယ်။

ဒါက ဘာအသစ်အဆန်းမှတော့ မဟုတ်ဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ ရာစုနှစ် တွေမှာ လည်း တိရစ္ဆာန်တွေကို ဒီလိုနည်းနဲ့ပဲ လေ့ကျင့်ခဲ့တာချည်းပဲ။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်စဉ်းစားမိတာက ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုနည်းကို အသုံးပြုပြီး လူတွေရဲ့ အပြုအမူ ပြောင်းလဲတိုးတက်အောင် ကျွန်တော်တို့ မလုပ်နိုင်ရသလဲ။ ခွေးကလေးတွေကို လေ့ကျင့်သလို ဘာဖြစ်လို့ ကြာပွတ် အစား အသားတုံးကို အသုံးမပြုသလဲ။ ဆူဆဲပြစ်တင်တာကို ဘာဖြစ်လို့ ချီးမွမ်းတာနဲ့ အစားမထိုးသလဲ။ အနည်းငယ်သော ပြောင်းလဲမှု ပဲ ဖြစ်ပါစေ၊ ကျွန်တော်တို့ ချီးမွမ်းခဲ့ရင် ဒီလိုချီးမွမ်းခြင်းဟာ သူတို့ကို ပိုတိုးတက်ဖို့ လှုံ့ဆော်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။

စိတ်ပညာရှင် Jess Lair ရေးသားတဲ့ "I'm not Much, Baby -But I'm All I Got" (ကျွန်တော်က အတော်ကြီးမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် တတ်နိုင်သမျှ ကျွန်တော် လုပ်တယ်)ဆိုတဲ့စာအုပ်ထဲမှာ ဒီလိုရေးသား ထားတယ်။

“ချီးမွမ်းခြင်းဟာ လူတွေအတွက် နွေးထွေးတဲ့နေရောင်ခြည်နဲ့ တူတယ်။

နေရောင်ကင်းမဲ့ရင် ပန်းပင်တွေ မကြီးထွား၊ မပွင့်လန်းနိုင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် နှမြောစရာကောင်းတာက လူအများ စုဟာ တခြားလူအပေါ် ပြစ် တင်ဝေဖန်မှု တွေသာ သွန်းလောင်းတတ်ကြတယ်။ ချီးမွမ်းတဲ့ နွေးထွေး ရောင်ခြည်ကို ပက်ဖြန်းဖို့ တွန့်တိုတတ်ကြတယ်”

ကျွန်တော့်ဘဝကို ပြန်ပြောင်းကြည့်ရင် ချီးမွမ်းစကားတွေက

ကျွန်တော့်အနာဂတ်ကို အများ ကြီးပြောင်းလဲစေခဲ့တာကို တွေ့တယ်။ သင့်ဘဝမှာ လည်း ချီးမွမ်းစကားတွေ ပြည့်ခဲ့သလား။ သမိုင်းဟာ ချီးမွမ်းခြင်းဆို တဲ့မှော ပညာတွေနဲ့ဆွဲဆောင်ပြည့်နက်ခဲ့တယ်။

သာဓကပြရရင် လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်များ စွာ က အီတလီ Naples မှာ (၁၀)နှစ်အရွယ်

ကောင်လေးတစ်ယောက်ရှိခဲ့တယ်။ သူဟာ အဆိုတော် တစ်ဦးဖြစ်ဖို့ တောင့်တခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့ ပထမဆုံးဆရာက သူ့ကို အားပေးအားမြှောက် မပြခဲ့တဲ့ပြင် “မင်း ဆိုနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ မင်းအသံ မကောင်းဘူး။ မင်းရဲ့ အသံက ပြတင်းလိုက်ကာတွေကိုတိုက်တဲ့လေနဲ့ တူ နေတယ်”လို့ ဝေဖန်ခဲ့တယ်။

ဒါပေမယ့် ကောင်လေးရဲ့ မိခင်က အဲဒီ လိုမဟုတ်ခဲ့ဘူး။ ဆင်းရဲ

သားလယ်သမားဖြစ်တဲ့ မိခင်က ကောင်လေးကို ပွေ့ဖက်ပြီး သူ့ အသံ ကောင်းကြောင်း အမြဲ ချီးမွမ်းစကားဆိုခဲ့တယ်။ ကောင်လေးဆိုနိုင်မှန်း၊ တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလဲတိုးတက်နိုင်မှန်း မိခင်က သိတယ်။ ဒါကြောင့် ငွေ စုပြီး ကောင်လေးကို အဆိုသင်တန်းကျောင်းပို့ခဲ့တယ်။ မိခင်ရဲ့ အားပေးမှု၊ ချီးမွမ်းမှု အောက်မှာ ကောင်လေးဘဝ ပြောင်းလဲလာခဲ့ပြီး နာမည်ကြီး အော်ပရာအဆိုတော်အဖြစ် အောင်မြင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ ကောင်လေးရဲ့ နာမည် က Enrico Caruso ဝဲဖြစ်တယ်။

၁၉-ရာစုအစ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ လန်ဒန်မှာ လူငယ်တစ်ယောက် ရှိခဲ့တယ်။

လူငယ်ဟာ စာရေးဆရာတစ်ဦးဖြစ်ဖို့ ဆန္ဒပြင်းပြခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ အတွက် အရာရာတိုင်းက အဆင်မပြေခဲ့ဘူး။ အကြွေးမဆပ်နိုင်လို့ သူ့ ဖခင် ထောင်ကျသွားတယ်။ ဒါနဲ့

အတန်းပညာကို ၄-နှစ်ပြည့်အောင် သူ မသင်ခဲ့ရဘူး။ ဒါတင်မက ငတ်တစ်လှည့် ပြတ်တစ်လှည့် သူ ကြုံခဲ့ရ တယ်။ နောက်တော့ ဂိုဒေါင်ပျက်တစ်ခုမှာ တံဆိပ်ကပ်တဲ့အလုပ်ကို သူ ရခဲ့တယ်။ ညအချိန်မှာ တခြားဆင်းရဲသားကောင်းလေးနှစ်ယောက်နဲ့အတူ အလင်းမရတဲ့ ထပ်ခိုးမှာ သူ အိပ်ခဲ့တယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ စာရေးနိုင်စွမ်းကို အယုံ အကြည်မဲ့တဲ့သူဟာ သူစာရေးနေတာကို လူတွေသိပြီး လှောင်ပြောင်ကဲ့ရဲ့ မှာ စိုးလို့ ညသန်းခေါင်လူခြေတိတ်မှ တိတ်တိတ်လေး စာတိုက်ပုံးထဲ သွား ထည့်တတ်တယ်။ စာတွေကို သူ ရေးမြဲရေးတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ပုဒ် တလေမှ ဖော်ပြခံရတာ မရှိခဲ့ဘူး။ နောက်ဆုံး နေ့ကောင်းရက်မြတ်တစ်ရက် မှာ သူ့စာမူ ဖော်ပြခံရတယ်။ စာမူခမရခဲ့ပေမယ့် အယ်ဒီတာဆီက ချီးမွမ်း စာတစ်စောင်ကို သူ ရခဲ့တယ်။ လူငယ်ဟာ မျှော်လင့်မထားတဲ့ လမ်းမပေါ် ဦးတည်ရာမဲ့ သူ လျှောက်သွားခဲ့တယ်။ မျက်ရည်တွေ သူ့ပါးပြင်ပေါ် စီးကျ ခဲ့တယ်။

ချီးမွမ်းခြင်းနဲ့ အသိအမှတ်ပြုခံရခြင်းက လူငယ်ဘဝတစ်ခုလုံး ကို ပြောင်းလဲစေခဲ့တယ်။ အဲဒီ အယ်ဒီတာသာ သူ့ကို အားမပေးခဲ့ရင် သူ့ တစ်သက်ကို ဂိုဒေါင်ပျက်ထဲမှာ ပဲ တံဆိပ်ကပ်ရင်း ကုန်ဆုံးရလိမ့်မယ်။ လူငယ်နာမည်ကို သင် ကြားဖူးပါလိမ့်မယ်။ သူကတော့ အင်္ဂလန်က နာမည် ကြီးစာရေးဆရာ Charles Dickens ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

လန်ဒန်မှာ နေတဲ့ နောက်လူငယ်တစ်ယောက်က ကုန်စုံဆိုင်မှာ အလုပ်လုပ်တယ်။ သူဟာ မနက် ၅-နာရီမှာ အိပ်ရာကထရပြီး ဆိုင်ကို သန့်ရှင်းရတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တစ်ယောက်လို တစ်နေ့ကို (၁၄)နာရီကြာ အလုပ်လုပ်ရတယ်။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း တကုပ်ကုပ်လုပ်နေရတဲ့ အလုပ်ကို သူ ငြီးငွေ့လာခဲ့တယ်။ ၂-နှစ်နေပြီးနောက် ဒီလိုအလုပ်ကို သူ သည်းမခံ နိုင်တဲ့အဆုံး မနက်ခင်းတစ်ခုမှာ မနက်စာတောင်မစားဘဲ (၁၅) မိုင်ခန့်ဝေးတဲ့ မိခင်အလုပ်လုပ်တဲ့နေရပ်ဆီ သူ ခြေကျင်ပြန်ခဲ့တယ်။ အိမ်စေ အလုပ်လုပ်တဲ့ မိခင်ကို သူ ရင်ဖွင့်ပြောပြခဲ့တယ်။

အဲဒီ လို ဘဝက သူ့ကို ဗျာများ စေတဲ့အကြောင်း မိခင်ကို သူ ငြီးတွားငိုကြွေးခဲ့တယ်။ ဒီလိုအလုပ်မျိုး သူ သည်းမခံနိုင်ခဲ့လို့ သူ့ကိုပြန်ပို့ ရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်

အဆုံးစီရင်မယ့်အကြောင်း ကျိန်ပြောခဲ့တယ်။ အဲဒီ နောက် အရင်က သူ့ဆရာအီ သူကြံ့တု.နေရတဲ့အကြောင်းကို စာ တစ်စောင်ရေးပို့ခဲ့တယ်။ စာထဲမှာ သူ့ကို ချီးကျူးထားတဲ့အပြင် ထက်မြက် တဲ့သူ့အတွက် ဒီထက်ပိုကောင်းတဲ့အလုပ် ရနိုင်ကြောင်း ရေးထားတယ်။ အဲဒီ နောက် ကျောင်းမှာ သူ့ကို ဆရာအဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့တယ်။

အဲဒီ ချီးကျူးစာက လူငယ်ရဲ့ အနာဂတ်ကို ပြောင်းလဲစေခဲ့ပြီး အင်္ဂလန်ရဲ့ စာပေသမိုင်းကိုလည်း အကျိုးသက်ရောက်စေခဲ့တယ်။ နောက် တော့ လူငယ်ဟာ စာပေတွေရေးသားခဲ့တယ်။ သူရေးတဲ့စာတွေက အရောင်းရဆုံးစာအုပ်ဖြစ်ခဲ့ပြီး သန်းကျော်သူငွေဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒီလူငယ်ကို သင် သိကောင်းသိလိမ့်မယ်။ သူက H.G.Wells ပဲဖြစ်တယ်။

ကဲ့ရဲ့.ဝေဖန်တာကို ချီးမွမ်းတာနဲ့ အစားထိုးတာဟာ B.F Skinner's ပညာရေးရဲ့ အခြေခံသဘောတရားဖြစ်တယ်။ အဲဒီ ခေတ်က နာမည် ကြီးတဲ့ ဒီစိတ်ပညာရှင်ဟာ တိရစ္ဆာန်နဲ့လူတွေကို လေ့လာစမ်းသပ်မှု အများ အပြားလုပ်ခဲ့တယ်။ စမ်းသပ်ချက်မှာ ကဲ့ရဲ့.ဝေဖန်မှု နည်းပြီး ချီးမွမ်းမှု ပိုများ ရင် လူတွေကို ခွန်အားတွေ ပိုမိုဖြည့်တင်းပေးနိုင်ပြီး ဂရုစိုက်မှု နည်းရင် အပြုမူမနဲ့ ခွန်အားတွေကို ချည့်နဲ့လာစေနိုင်တာကို တွေ့ခဲ့တယ်။ Rocky Mount, North Carolina မှာ နေတဲ့ John Ringelspaugh က ဒီနည်းနဲ့ သူ့ကလေးတွေကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲခဲ့တယ်။ သာမန်အားဖြင့် မိဘတွေက ကလေးတွေအပေါ် အော်ဟစ်ဆူငေါက်ရတာ ကို နှစ် သက်ကြတယ်။ သာဓကအများ မှာ ဒီလိုအော်ဟစ်ဆက်ဆံနည်းက ကလေး တွေရဲ့ အပြုမူကို မပြောင်းလဲ၊ မတိုးတက်စေတဲ့အပြင် ပိုဆိုးစေပါတယ်။ ကလေးတွေ ပိုဆိုးလာလေ မိဘတွေက ပိုဆူပူကြိမ်းမောင်းလေ ဒီလိုနဲ့ မဆုံးနိုင်တဲ့ပြဿနာ တစ်ဝဲလည်လေဖြစ်နေတော့တယ်။

မူရင်းရေးသားသူ-Dale Carnegie

(3)

ရက်နှစ်ရက်ရဲ့ ဒနဿ

““တကယ်လို့ ဒီနေ့ဟာ ငါ့ရဲ့ နောက်ဆုံးနေ့ဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ဒီနေ့မှာ ငါ ဘာတွေလုပ်မလဲ””

တစ်သက်မှာ ရက်နှစ်ရက်ပဲရှိတယ်။ အဲဒီ ရက်တွေက “ပထမဆုံး ရက်”နဲ့ “နောက်ဆုံးရက်”ဖြစ်တယ်။

Steve Paul Jobs ရဲ့ မိန်းမပိုးနည်းကနေ စပြောကြရအောင်။

Steve Paul Jobs ဆိုတာ apple ကုမ္ပဏီကို စတည်ထောင် ခဲ့သူ၊ ကမ္ဘာ့ပထမဆုံး ပါဆင်နယ်ကွန်ပျူတာကို တီထွင်ခဲ့သူဖြစ်တယ်။

တစ်နည်းပြောရရင် Phone ရဲ့ သူဌေးဖြစ်တယ်။ ၁၉၈၅ ခုနှစ်မှာ Jobs ဟာ သူတည်ထောင်ခဲ့တဲ့ ပန်းသီးကုမ္ပဏီကနေ မောင်းထုတ်ခံခဲ့ရတယ်။ အဲဒီ တုန်းက သူခံရတဲ့ ထိုးနှက်ချက်တွေကို သင် ခန့်မှန်းကြည့်နိုင်ပါတယ်။ ဒါ ပေမယ့် Jobs ကြာကြာလဲကျမနေဘူး။ အချိန်တိုအတွင်းမှာ လဲကျနေရာ က သူ ထရပ်နိုင်ခဲ့တယ်။

တစ်နေ့တော့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းရဲ့ ဟောပြောပွဲတစ်ခုမှာ သူ့ ဟောပြောတာကို လာနားထောင်တဲ့ “သူမ”ကို သူ တွေ့ခဲ့တယ်။ ဟောပြော ပွဲပြီးချိန် “သူမ”နဲ့သူ စကားစမြည်သွားပြောတယ်။ ဖုန်းနံပါတ်တောင်း တယ်။ တကယ်တော့ အဲဒီ ညနေမှာ သူမကို ညစာဖိတ်ကျွေးဖို့ သူ စိတ်ကူး ခဲ့ပေမယ့် အစည်းအဝေးတက်ဖို့ရှိတာကြောင့် သူ မဖိတ်ဖြစ်ခဲ့ဘူး။ နေရာ ကနေခွာခါနီး Jobs ဟာ မေးနေကျမေးခွန်းအတိုင်း သူ့ကိုယ်သူ ပြန်မေး မိတယ်။ မေးနေကျမေးခွန်းဖြစ်တယ်။

“တကယ်လို့ ဒီနေ့ဟာ ငါ့ရဲ့ နောက်ဆုံးနေ့ဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ဒီနေ့မှာ ငါ ဘာတွေလုပ်မလဲ”

Jobs ဟာ သူ့ကိုယ်သူ အဲဒီ လိုမေးပြီး အဖြေချက်ချင်းထုတ် တယ်။

ဟောပြောခန်းထဲသွားပြီး သူမကို သူ သွားပြန်ရှာတယ်။ ပြီးတော့ ညစာအတူစားကြတယ်။
အဲဒီ သူမ Laurene Powell က ဒီနေ့ သူ့ရဲ့ ဇနီးမယားဖြစ်လာခဲ့တယ်။

jobs ရဲ့ အဆိုတချို့က ဒီလိုဆိုပါတယ်။ “ဘဝမှာ ဆုံးဖြတ်ချက် ကြီးကြီး ချရခါနီး
မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သေဆုံးတော့မယ်လို့ ကျွန်တော် သတိ ပေးတတ်တယ်။ ဒါဟာ
ကျွန်တော်သုံးခဲ့ဖူးသမျှနည်းတွေထဲက အရေးပါ ဆုံးနည်းပေါ့။ ဘာလို့လဲဆိုတော့
အရာတိုင်းလိုလို ရှိသမျှမျှော်လင့်ချက် တွေ၊ နာမည်ကောင်းတွေ၊ အခက်အခဲတွေ ဒါမှမဟုတ်
ရှုံးနိမ့်ခြင်းရဲ့ ကြောက်ရွံ့မှု စတာတွေက သေမင်းနဲ့ ရင်ဆိုင်ရချိန် ပျောက်ဆုံးကုန်တယ်။
တကယ့်အရေးပါတဲ့ အရာတွေပဲ ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်”

“ကိုယ့်ကိုယ်ကို သေဆုံးတော့မယ်လို့ သတိပေးတာဟာ
ကျွန်တော်သိသလောက် ကျွန်းမှု ထောင်ချောက်ထဲ တိုးဝင်ချိန် မကြောက်ရွံ့ဖို့
တားဆီးပေးတဲ့အကောင်းဆုံးနည်းဖြစ်တယ်။ လူတွေဟာ မွေးတုန်းက ဘာမှပါမလာသလို၊
သေတော့လည်း ဘာမှပါမသွားဘူး။ ဒါကြောင့် ကိုယ့် စိတ်အတိုင်း မဖြစ်ဘူးဆိုတာ မရှိဘူး”

ကျွန်တော်တို့လည်း စိတ်ငြိမ်ငြိမ်ထားပြီး ဒီနေ့ဟာ ကိုယ့်ရဲ့
နောက်ဆုံးနေ့ဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ဒီနေ့မှာ ကိုယ် ဘာလုပ်မလဲလို့ မေးကြည့်ပါ။

“ပထမဆုံးရက်”ဆိုတာ ကျောင်းဖွင့်တဲ့ပထမရက်မှာ ကျွန်တော် တို့ဟာ ကျောင်း၊
ဖတ်စာအုပ်၊ ကျောင်းသူကျောင်းသား စတာတွေကို စိတ် ဝင်တစားရှိကြတယ်။ ပထမဆုံးရက်
အလုပ်စဝင်တဲ့နေ့မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို နှိမ့်ချပြီး ကျွန်တော်တို့ ကြိုးကြိုးစားစား
သင်ယူချင်ကြတယ်။

ပထမဆုံး ချိန်းတွေ့တဲ့ရက်မှာ တွေ့ဆုံချိန် တစ်မိနစ်၊ တစ်စက္ကန့် ကိုတောင်
ကျွန်တော်တို့ တန်ဖိုးထားတယ်။ ပထမဆုံး ရာထူးတိုးတဲ့ရက်မှာ တာဝန်ကျေကျ
ထမ်းဆောင်ဖို့ ရည်မှန်းချက်ရှိကြတယ်။ ပထမဆုံးရက် တိုင်းဟာ ကျွန်တော်တို့
အင်အားအရှိဆုံး၊ အသွက်လက်ဆုံး၊ အတက်ကြွ ဆုံးရက် ဖြစ်ခဲ့တယ်။

တစ်သက်မှာ နှစ်ရက်တည်းနဲ့ အရာရာကို နေ့တိုင်း ပိုင်ဆိုင်စေ ပါတယ်။

ပထမဆုံးရက်အတိုင်း ခွန်အားသစ်တွေ ပြည့်ဖြိုးမယ်၊ တက်ကြွ မယ်။ နောက်ဆုံးရက်အတိုင်း ကြောက်ရွံ့မှု ကင်းမယ်၊ အတွယ်တာကင်း မယ်။ “ပထမဆုံးရက်”ကို အသုံးပြုပြီး စိတ်သစ်၊ ခွန်အားသစ်တွေနဲ့ အရာ တိုင်းကို တက်တက်ကြွကြွ လုပ်ဆောင်ခဲ့ရင် အောင်မြင်မှု ပန်းတိုင် ဆီ မချရောက်ပါတယ်။ “နောက်ဆုံးရက်”ကို အသုံးပြုပြီး နောက်ခြေတစ်လှမ်း အတွက် ခံစားချက်ကို ရွေးမယ်ဆိုရင် ရှေ့သို့ ပို့လှမ်းမယ့် အားအင်တွေကို ရပါတယ်။

တစ်သက်မှာ ရက်နှစ်ရက်ပဲရှိတယ်။ အဲဒီ နှစ်ရက်နဲ့ အရာရာ တိုင်းကို သင်နေတိုင်းပိုင်ဆိုင်နိုင်ပါတယ်။

<http://share.youthwant.com.tw/sh>.

(4)

တစ်ရဲ့ တိုးကိန်းနဲ့ လျှော့ကိန်း

““ဒူးမထောက်ရင် ပန်းရနံ့ကို ဘယ်ခံစားနိုင်မလဲ””

တက္ကသိုလ်တစ်ခုက ဟောပြောပွဲတစ်ခုမှာ ရိုးရှင်းတဲ့ ကိန်း

ဂဏန်းကစားနည်းကို ဟောပြောသွားတယ်။

အဲဒီ ကစားနည်းက ၁×၁ ဖြစ်တယ်။

၁×၁ ကို ၁၀ ကြိမ်မြောက်ရင် အဖြေဘယ်လောက်ရသလဲ။

ရှင်းပါတယ်။ အဖြေက ၁ ပဲဖြစ်တယ်။

ဒါပေမယ့် ၁.၁×၁.၁ ကို ၁၀ ကြိမ်မြောက်ရင် အဖြေ ဘယ် လောက်ရသလဲ။

အဖြေက ၁×၁ လောက် မလွယ်တော့ဘူး။ ကျောင်း သားတချို့က ၁၀ လို့ ဖြေကြတယ်။

တချို့က ၈ လို့ဖြေကြတယ်။ တကယ့် အဖြေမှန်က ၂.၈၅ ဖြစ်တယ်။

၀.၉ ကို ၁၀ ကြိမ်မြောက်ကြည့်ပါ။ အဖြေ ဘယ်လောက်ရသလဲ။

တချို့က ၀.၈ လို့ ဖြေတယ်။ တချို့က ၀.၇ လို့ ဖြေတယ်။

ကိုယ်တိုင်ချွတ်ကြည့်ပါ။ ဒါမှအဖြေကို သင် မှတ်မိလိမ့်မယ်။ တကယ့်

အဖြေမှန်က ၀.၃၁ ဖြစ်တယ်။

တကယ်လို့ နေ့တိုင်း နည်းနည်းလေးစီ ကြိုးစားကြည့်မယ်။ ပြပြင်မယ်။

အခြေအနေကို ဖြည်းဖြည်းချင်း တိုးတက်အောင် လုပ်မယ် ဆိုရင် (၁၀ ကြိမ်မြောက်)မှာ အဲဒီ ကြိုးစားမှု က $(၁.၁ \times ၁.၁ \times \dots = ၂.၈၅ \dots)$ ဖြစ်သွားမယ်) တိုးသွားမယ်။

တကယ်လို့ နေ့တိုင်း နည်းနည်းပျင်းမယ်။ နည်းနည်းအခြေချင် ခိုမယ်။ ဇွဲလုံ့လကို လျှော့မယ်ဆိုရင် ရလဒ်က (၁၀ ကြိမ်မြောက်) မှာ $(၀.၉ \times ၀.၉ \times \dots = ၀.၃၁)$ ယုတ်လျော့သွားမှာ ဖြစ်တယ်။

လူတချို့က သူတို့ဘဝထဲ “ဇွဲလုံ့လ”၊ “အကောင်းမြင်ခြင်း”၊ “တည့် မတ်ခြင်း”၊ “အရှုံးမပေးခြင်း” စတဲ့ ကိန်းတွေကို ပေါင်းထည့်ကြတယ်။ ပြီး တော့ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်စီ အရောက်လှမ်းနိုင်ဖို့ နည်းနည်းချင်း ဆတိုး ပြီး ကြိုးစားတယ်။ ဒီလိုလူတွေရဲ့ ရလဒ်က ကြာလေ တိုးပွားလေဖြစ်တယ်။

ဒါပေမယ့် လူတချို့က ပျင်းရိခြင်း၊ နောက်ဆုတ်ခြင်း၊ အကောင်း မမြင်ခြင်း စတဲ့ကိန်းတွေကို သူတို့ဘဝထဲ ထည့်နုတ်သွားတယ်။ ရည်ရွယ် ချက်ပန်းတိုင်မရှိဘဲ နေရာမှတင် တစ်ဝဲလည်ရင်း သူတို့တန်ဖိုးကို လျော့ ချကြတယ်။

“ဦးမထောက်ရင် ပန်းရနံ့ကို ဘယ်ခံစားနိုင်မလဲ” တဲ့။ ဓာတ်ပုံဆရာတစ်ဦးက ဆိုပါတယ်။ “ပန်းရဲ့ ရနံ့ကိုပါ ရှိကံနိုင်ဖို့ မြေကြီးပေါ် ဦး ထောက်ချရတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို နှိမ့်ချမှ ပန်းပွင့်နဲ့ နီးကပ်နိုင်တယ်”

လူတွေလည်း ဒီလိုပဲ။ ပျော်ရွှင်နှစ်သက်စရာကောင်းတဲ့ ဘဝကို ပိုင်ချင်ရင် တကယ့်တက်တက်ကြွကြွ လုပ်ဆောင်မှရတယ်။ အကောင်း မြင်စိတ်တွေနဲ့ လဲမှရတယ်။

၁ x ၁ က ဘယ်နှစ်ကြိမ်မြောက်မြောက် ရလဒ်က မပြောင်းလဲ ဘူး။

၁.၁ x ၁.၁ လို နေ့တိုင်း ၀.၁ လေးပဲ ပြုပြင်မယ်။ သင်ယူမယ်။

ကြိုးစားသွားမယ်ဆိုရင် ရလဒ်က တိုးပွားသွားမယ်။

၀.၉ x ၀.၉ လို နေ့တိုင်း ၀.၁ လေးပဲ အချောင်ခိုမယ်၊ ပျင်းရိမယ်၊ ကြိုးစားမှု ကို လျော့ချမယ်ဆိုရင် ဆုံးရှုံးမှု တွေက မသိမသာများ လာပြီး နောက်ဆုံးမှာ တိုးတက်ချင်စိတ်ပါ ပျောက်သွားနိုင်တယ်။

၂.၈၅ က ၀.၃၁ နဲ့ ၉-ဆနီးနီးဖြစ်တယ်။ ၁၀ ရက်အတွင်းမှာ ဒီ လောက်ပြောင်းလဲရင် နှစ်နဲ့ချီကြာရင် ဘယ်လိုဖြစ်သွားနိုင်မလဲ။

၁.၁ x ၁.၁ လို နေ့တိုင်း နည်းနည်းလေးစီ သင်ယူပြုပြင်ပြီး ကြိုး စားသွားရင် အောင်မြင်မှု ဆီ သင် မလွဲမသွေ အရောက်လှမ်းနိုင်မှာ ဖြစ်ပါ တယ်။

<http://share.youthwant.com.tw/sh>.